

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. Orationis excellentia, variæ laudes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Sicut panis est alimentum corporis, & vitus animi; sic spiritualis oratio calimentum mentis est. S. Nilus c. 95. de oratione.

Satis ibi vacillat humanum studium, ubi non requiritur Dei auxilium. D. Valerianus Cemeliens. Ep. de bono disciplinae hom. 11.

§. III.

Orationis excellentia, varia laudes.

Num. 1.

Est Vicaria Christi.

Species quarti similis filio Dei. Dan. 3. 92. Cur cum iis ambulat Angelus in specie filii Dei? non item cum Paulo, & Sila, incarcerationis? Act. 16. 25. *media nocte Paulus, & Silas, orantes.* Oratio illis erat Vicaria Filii Dei, Sylveira in Joan. 16.

Si quid petieritis Patrem &c. Joan. 16. 23. Dicitur hoc illis in consolationem, atque documentum; ut Christo absente utantur, ad impetranda omnia à Patre, quibus egent, q. d. nolite tristari de meo discessu: pro mea enim presentia Orationem in virtute nominis mei, tanquam mei Vicariam, vobis substituo? ut sicut ego meam presentiam in prosperis & adversis, fui patronus, secutum, requies, & solatium; ita eadem vobis sit Oratio. Id. ib. q. 1.

Discedens Christus à Discipulis, fidelem illis administram, & Vicariam reliquit Orationem; quæ eorum petitiones ad Patrem deferat. Barradius D. 5. Palsch. l. 5. hic. c. 12.

Num. 2.

Oratio est Colloquium cum Deo.

Cum oramus, ipsi cum Deo loquimur: cum vero legimus, Deus nobiscum loquitur. S. August. se r. 6. D. Pals.

Magnum bonum sunt preces: nam si homini quis loquatur virtute prædico, non parvum inde fructum percipiet: quantis bonis fruatur is, cui cum Deo colloquium fuerit. S. Chrysof. hom. 30. in Gen.

Quis non obstupescat tantam benignitatem, ac benevolentiam, quam in nos homines declarat Deus? qui mortalibus tantum honoris largiatur; ut dignos nos habuerit, qui cum ipso colloquamur, nostraque vota apud ipsum deponamus. Id. l. 1. de orando Deum.

Si is, qui cum magno aliquo viro, & admirabili, multum versatur, ex ejus consuetudine maximum fructum accipit; quanto magis, qui cum Deo perpetuam habet consuetudinem. Id. in Ps. 4.

Num. 3.

Oratio est felix rerum principium.

Osuletur me &c. Cant. 1. 1. Dum Canticum suum à ferventissima prece inchoat; docet, nullum esse felicis operum nostrorum ex-

ordium; quam orationem ignea charitate flammantem. de Ponte hic. Exhort. 2.

Ducit illos in montem excelsum. Matth. 17. 1. Lucas sic scribit c. 9. 28. 29. *ascendit in montem, ut oraret; & facta est, dum oraret, species vultus ejus altera.* Lætissimus Salvatore, tribusque Discipulis, elucet dies; cuius gloriam, & felicitatem, Dominus ab oratione matutina auspiciatur. Nazianz. or. 1. optimus hic ordo est, ut qui rem aliam auspiciatur, à Deo initium ducat. S. Ambros. l. 1. offic. c. 37. nunquam David, nisi consulto Domino, bellum adorsus est: ideo in omnibus victor præliis. Escobar Mir. Chr. t. 1. l. 12. f. 1 obf. 6.

§. IV.

Oratio Deo grata.

Inclina Domine aurem tuam. Ps. 85. 1. Quod dicit *inclina*, ostendit, quia seipsum extendere non poterat humana conditio; nisi ipse suam majestatem piissimus inclinaret. Aurem enim dicit, non istam corpoream; sed auditum illum spirituales, quo petentium vota cognoscit. Cassiodorus hic.

Inclina ad me aurem tuam. Ps. 101. 3. Auris Domini pro clementia ponitur, quæ preces supplicum benignus exaudit. Nam cum totos audiat, totos videat; totos illos audire dicitur, quibus præstare dignatur. Id. hic.

Longanimis. Ps. 102. 8. Quis dubitet ab illo petere; qui, si non petatur, offenditur. Cassiodorus hic. in Conclusionem.

Inclinavit aurem suam mihi. Ps. 114. 2. Deus inclinat aures suas ad nos, quando inspirat nobis orationem. Bellarminus hic.

Delicia mea esse cum filiis hominum. Prov. 8. 31. Cur divina sapientia non dicit, in Angelis se deliciari, qui natura sua nobiliores, gratia etiam firmiores? quia homo à primæva sua creatione egens, miser, cogit à Deo auxilia petere. Ita enim Deo jucunda est hominis deprecatio: ut, licet natura Angelica præstantior sit humanâ; tamen, quia hæc mendica, periculis obnoxia, opem à Deo petere necesse habet; magis divina sapientia in hominibus, quam Angelis delitiatur. Castillo Illat. 93.

Vox tua dulcis. Cant. 2. 14. Orationes Sanctorum semper Deo acceptæ. S. Justus Orgel. hic.

Quia molesti estis & Deo meo. Il. 7. 13. Quam molestiam intulerat Achaz, ut sic objurgaretur? quia abstinuit à petitione signi. Adeo libenter Deus à nobis rogatur. Octavianus in Eccl. 13. v. 5.

Tacentes, & orantes, Dominus ut plurimum visitare dignatur. S. Laurent. Just. de discipl. monast. c. 15.

Vult Dominus noster absque dubio misereri, qui se præcipit exorari: non erit difficilis, ut invocatus exaudiat, qui importunitatem supplicantis expectat. B. Eucherius f. 6. de eo. *oportet orare, & nunquam deficere.* Luc. 18. 1.

OAR-